

Beth Yeshua

Biqur Cholim - Ziekenbezoek

Bent u weleens ziek geweest en hebt u noodgedwongen een poos in het bed doorgebracht, al was het maar met een onschuldig griepje? De dagen verstrijken heel langzaam vol pijn en koorts en ook 's nachts krijgt u geen oog dicht met het gevolg dat u zich de volgende dag nog beroerder voelt. Maar het ergste is het gevoel van hulpeloosheid en afhankelijkheid. U bent afhankelijk van een ander, want zelf kunt u het bed niet uit. Maar stel dat er geen ander is die naar u omkijkt, bloemen naast uw bed zet, een verfrissend glas water of sap voor u brengt en regelmatig vraagt of u nog iets nodig hebt. Wat dan? Dan komt daar naast de ziekte nog eens de verschrikkelijke eenzaamheid bij, een knagend gevoel van verlatenheid. Kent u dit alles uit eigen ervaring?

Nergens in Europa is dit verschijnsel schrijnender dan helaas hier in Nederland. De Eeuwige alleen weet, hoeveel duizenden mensen in dit land in eenzaamheid moeten lijden omdat niemand naar hun omkijkt. Dat komt voornamelijk, omdat men tegenwoordig zo met zichzelf bezig is in dit land. Veel Nederlanders hebben weinig contact met de familie, velen kennen niet eens hun neven en nichten, ooms

en tantes. Zelfs het contact tussen ouders en volwassen kinderen blijkt vaak zeer beperkt en de relatie met de burens is ook niet meer wat het was. Het gevolg is vereenzaming. Maar hoe zit dat bij de Joden? Over het algemeen hebben Joden waar ter wereld ook een hechte familieband en het bezoeken en verzorgen van een zieke is in de Joodse gemeenschap eigenlijk vanzelfsprekend. Dit ziekenbezoek, in het Hebreeuws Biqur Cholim genaamd, geldt als een van de voornaamste leefregels binnen het Jodendom. We lezen hierover in de Talmud, en wel in Nedarim 38b. In de derde eeuw van de gewone jaartelling ontwikkelde zich de Biqur Cholim van een sociale gewoonte tot een religieuze verplichting en rabbi Yochanan zei, dat ze een van de zes daden is, waarvan de mens de vruchten plukt in Olam Haze (deze wereld) en een beloning ontvangt in Olam Haba, de toekomstige wereld (Talmudtractaat Shabat 127a). Dezelfde rabbi Yochanan zei ook: Al wie een zieke bezoekt, werkt mee aan diens herstel, maar wie hem aan zijn lot overlaat, is medeschuldig aan zijn dood. Voor een Jood staat dus het niet bezoeken van een zieke eigenlijk gelijk aan moord, zoals ook rabbi Akiwa, een van de be-

kendste rabbijnen uit de twaalfde eeuw durfde te beweren: Degene, die geen ziekenbezoek wil afleggen, is even schuldig als degene die bloed vergiet.

Yeshua haMashiach gaat daarbij nog een stapje verder door te stellen, dat wie een zieke weigert te bezoeken, dit Hemzelf aangedaan heeft: Ik ben ziek geweest en gij hebt Mij niet bezocht... (Matityahu - Mattheüs 25:43). Maar wat bedoelt Hij daarmee? Hij zegt het zo: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan! (vers 40). In Archat Chayim zegt Rabbi Eliezer: Wees er steeds op bedacht de zieke te bezoeken, want wie de zieke bezoekt, verlicht zijn smart; bemoei u met hem, opdat hij zich tot zijn Schepper wende, bid voor hem en verlaat hem dan. - Heeft u pas nog Biqur Cholim gedaan?

Werner Stauder